

nærværende Forslag, har Amtmanden anbefalet, at samme maa foranstaltes ophøiet til Lov.

Skjøndt det vistnok i og for sig turde være mindre rigtigt at foretage Forandringer i en ny Lov efter saa kort Tids Erfaring, især naar, som i nærværende Tilfælde, Loven har været underkastet gjentagen Drøftelse og Opmærksomheden henledet paa det paagjældende Punkt, uden at der dengang hverken fra Lagthingets eller Rigsdagens Side blev reist nogen Indsigelse mod de nugældende Bestemmelser, har Ministeriet dog ikke troet at burde modsætte sig dette af Lagthinget eenstemmigt vedtagne Forslags videre Fremme. Vel maa Ministeriet fremdeles være af den Formening, at de Ulemper, der kunne opstaa af Mangel paa faste Regler om Erhvervelse af Forsørgelsesret, praktisk, idetmindste for en stor Deel, ville kunne, som ogsaa i de ovennævnte Motiver bemærket, hæves derved, at der af Lagthinget toges særligt Hensyn til de Districter, der af denne Grund maatte blive mere end billigt bebyrdede, ved Fordelingen af Amtsattigkassens Bidrag; men paa den anden Side kan man ikke Andet end erkjende det Begrundede i, hvad der foran er anført om, at den danske Lovgivnings Regler om Erhvervelse af Forsørgelsesret neppe ville kunne bringes i Anvendelse paa Færøerne, saalænge de ikke ved Lov ere gjorte gjældende sammesteds, og at man saaledes vil savne faste Regler ved Afgjørelsen af mødende Tilfælde, hvorhos det vistnok maa ansees som en Ulempe, hvis det skulde blive almindeligt i saadanne Tilfælde at ty til Ministeriets Afgjørelse. Da det nu derhos sees, at Lagthinget ikke i de locale Forhold har fundet Noget til Hinder for Anvendelsen af den danske Lovgivning, efter som Thinget eenstemmigt har vedtaget de enkelte §§er i Udkastet, der for første Delen ordret ere optagne efter de her gjældende Love, har Ministeriet erhvervet allerhøieste Samtykke til, at det nævnte Udkast forelægges den nu samlede Rigsdag, dog med nogle faa Modificationer, som nærmere ville blive omhandlede ved de enkelte §§er.

ad § 1.

Denne §§ første Deel var i Lagthingets

Udkast saaledes affattet: „Enhver Fattig, der er kvalificeret til Fattigunderstøttelse, skal nyde samme i det Fattigdistrict, hvor han sidst har havt stadigt og frivilligt Ophold i 5 Aar eller længere Tid“, hvorhos det af Lagthinget var bemærket, at Sen var affattet overeensstemmende med Bestemmelserne i Reglement af 5te Juli 1803 § 4 og Placat af 20de Februar 1817, sammenholdt med Placat af 6te November 1839 § 1.

Skjøndt det maa ansees for en Selvsølge, at Afgangen til Erhvervelse af Forsørgelsesret afbrydes, naar den Vedkommende i den til Rettens Erhvervelse lovbestemte Tid har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, har man dog anseet det rettest at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom i Paragraphen; ligeledes er det anseet rettest at optage en Bestemmelse om, at det først er, efterat den Paagjældende har opnaaet 18 Aars Alderen, at der kan være Spørgsmaal om en selvstændig Erhvervelse af Forsørgelsesret. Da endelig ikke ethvert ufrivilligt Ophold, som t. Ex., naar det er paalagt en Embedsmand at tage Bopæl paa et bestemt Sted i Jurisdictionen, udelukker ifra Erhvervelse af Forsørgelsesret i det paagjældende District, men kun det i § 10 nævnte, er Ordene: „og frivilligt“ udeladt af nærværende §.

ad §§ 2—4.

Disse Paragrapher ere stemmende med Forordningen af 24de Januar 1844 § 9, dog saaledes, at Bestemmelserne her, for bedre Oversigts Skyld, ere deelte i 3 Paragrapher, og at Sætningen i bemeldte Forordning „uden Hensyn til, om de allerede ved at tage Tjeneste eller paa anden Maade have begyndt selv at erhverve“ er udeladt her, da denne Bestemmelse, som sigter til de ældre herfra afvigende Bestemmelser i Fattigreglementerne for Danmark, er ufornoden i en Lov for Færøerne, hvor disse ikke have været gjældende.

§ 5

er overeensstemmende med Forordningen af 24de Januar 1844 § 2, med en ubetydelig Forkortelse i Slutningen.